

(Kort bemærkning).

Steen Gade (SF):

Det sidste kan jeg nu ikke se, men ministeren må vel kunne svare på, om det er sådan.

Til fru Grethe Rostbøll: Det er rigtigt, at den dagsorden, som bl.a. SF foreslår, ikke fjerner forsøg med voksenkloning; men der står, at man skal begrænse forsøg med voksenkloning, så de ikke resulterer i færdigudviklede individer. Det er det, der er hele pointen, det er på det punkt, der er uenighed mellem os.

Det, jeg reagerede på ved fru Grethe Rostbølls formulering, var, at fru Grethe Rostbøll sagde, at Det Konservative Folkeparti ikke skelnede mellem kloningsformerne. På det punkt har vi klart markeret den restriktive linje, fordi vi har en særlig markering over for voksenkloning, og jeg skal gerne gentage, at jeg ønsker ikke de kopier gående rundt som en del af et forskningsprojekt, der kaldes grundforskning, men som i realiteten, så vidt jeg kan se, vil være ganske tæt ved anvendt forskning i tilknytning til medicinproduktion.

Jeg skal sige til hr. Henning Urup, at jeg er helt enig i, at man skal bruge logik, for det er jo klart, at man skal bruge både hele hovedet og resten af kroppen. Men det, jeg bare ville gøre lidt tydeligt, var, at logik alene kan ikke gøre det. Det er et stort ansvar, vi påtager os, og det er en etisk diskussion og dermed en diskussion om, hvor grænsen skal være. Vi mener altså, at det klogeste er at lave den restriktive grænse, og så kan det da godt være, at logik og diskussion fører til, at den restriktive grænse kan flyttes. Det gælder for mig i masser af den slags diskussioner, og jeg tror, det gælder for os alle sammen.

Henrik Svane (RV):

For Det Radikale Venstre er det vigtigt, at forskningen ikke er et redskab for hverken staten eller erhvervslivet. Det er vigtigt, at forskningen er fri og uafhængig, og forskerne bør ikke være i lommen på nogen eller være styret af forskellige interesser.

Forskningen skal også være kritisk, såvel over for anden forskning, så der ikke skabes illusioner om viden, som over for brugen af viden i samfundet som helhed. Derfor kommer vi ikke uden om, at total fri forskning uden nogen form for begrænsning ikke er det ideelle. Vi skal ikke lade os styre af udviklingen, men i et rimeligt omfang søge at have hånd i hanke med udviklingen.

Vi befinder os derfor i et paradoks: På den ene side ønsker vi altså ikke at blive styret af den teknologiske udvikling, men på den anden side må vi erkende, at udviklingen i et vist omfang kommer til os under alle omstændigheder, ikke mindst fordi verden er åben og nok mere åben end nogen sinde før, og teknologi er som bekendt grænseoverskridende.

Når talen i dag falder på emnet kloning, må vi altså søge at afveje spørgsmålet om forskernes frihed over for de moralske og etiske problemer, som kloning tvinger os til at tage stilling til, og her ligger det Det Radikale Venstre på sinde forsåt at give grundforskningen så gode vilkår som muligt med hensyn til forskning i sygdomsforebyggelse og sygdomsbekæmpelse, men samtidig lægger vi stor vægt på, at en skelsættende forskning, der giver anledning til væsentlige etiske overvejelser, offentliggøres på en sådan måde og i så god tid, at offentligheden gennem en åben debat kan få indflydelse på den teknologiske udviklingsproces.

Forskningen må altså godt foregå i et elfenbenstårn, men bør til stadighed være i samklang med de ønsker om og behov for viden, indsigt og forståelse, som rører sig bredt i befolkningen. Og som det fremgår af den dagsorden, vi er medforslagstillere til, ønsker vi at sikre, at kloning kun foregår i forskningssammenhænge, og at kloning ikke må tages i anvendelse i husdyrproduktion, og dette er der tilsyneladende bred enighed om her i Tinget. Og meldingerne fra landbrugets organisationer tyder på, at vi også her er i samklang med erhvervet som sådant. Men vore veje skilles, når talen er om at sikre, at forsøg med voksenkloning begrænses således, at de ikke resulterer i færdigudviklede individer.

Der er mange grunde til, at man bør træde forsigtigt, ud over at man vel må være ydmyg, når man griber ind i noget så fundamentalt som forplantningen og den naturlige evolutionære balance, for man påtager sig et ansvar, som jeg tvivler på at man er kvalificeret til at leve op til.

Og spørgsmålet er, om man ikke allerede er gået for langt i udnyttelsen og tingsliggørelsen af dyrene. Tænk på burhønsene, lørdagskyllingerne, svinefabrikkerne og kalvedræberpræmierne! Husdyrene er ikke længere køer og grise og høns: de er produktionsfaktorer og produktionsapparater. Og jeg mærkede mig den sprogbrug, som en af indlejerne på Teknologirådets høring den 9. april benyttede, for han sagde, at når man kloner, tilvirker man et produkt.